

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av det i Genève den 8 december 2005 antagna tilläggsprotokollet till Genèvekonventionerna från 1949 rörande antagande av ytterligare ett kännetecken samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen ska godkänna det i Genève i december 2005 antagna tilläggsprotokollet till Genèvekonventionerna från 1949 rörande antagande av ytterligare ett kännetecken (Protokoll III) samt anta lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i tilläggsprotokollet som hör till området för lagstiftningen.

Syftet med Genèvekonventionerna från 1949 och deras tilläggsprotokoll från 1977 är att lindra de negativa effekterna av krig och andra väpnade konflikter samt att skydda offren, särskilt sårade, sjuka och skeppsbrutna, såväl som krigsfångar. Genèvekonventionerna jämte tilläggsprotokoll hör till de viktigaste avtalsinstrumenten inom internationell humanitär rätt.

I Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll skyddas kännetecknen det röda korset och den röda halvmånen och reserveras användningen av dem för de fördragsslutande parternas sjukvårdstrupper, Röda korsets och Röda halvmånens olika organisationer och för vissa i fördragen närmare fastställda syften med anknytning till sjukvård. Under väpnade konflikter används dessa kännetecken för att utmärka själavårds- och sjukvårdstrupper samt andra motsvarande mål som har hand om sjukvård och sjuktransport. Attacker mot sådana mål ska anses

vara krigsförbrytelser som står i strid med internationell humanitär rätt. Dessa kännetecken igenkänns och erkänns vida omkring i världen, men har trots detta inte lyckats erbjuda ett tillräckligt skydd på alla konfliktområden. Tilläggsprotokollet från 2005 antog därför som komplement till de tidigare kännetecknen ytterligare ett kännetecken, benämnt den röda kristallen.

Finland undertecknade tilläggsprotokoll III den 13 mars 2006. Protokollet trädde internationellt i kraft den 14 januari 2007, och i maj 2008 hade 28 stater förbundit sig till det. För Finlands del träder tilläggsprotokollet i kraft sex månader efter den dag, då Finland deponerar sitt godkännandeinstrument.

Propositionen innehåller ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i tilläggsprotokollet som hör till området för lagstiftningen. Regeringen har också lämnat en proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (RP 88/2008), där det föreslås att den röda halvmånen och den röda kristallen upptas bland de internationellt skyddade kännetecknen. Lagarna avses träda i kraft samtidigt som tilläggsprotokollet träder i kraft nationellt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGET	4
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	5
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
5 ÄRENDETS BEREDNING	5
DETALJMOTIVERINGAR	7
1 Protokollets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland	7
2 Lagförslag	10
3 Ikraftträdande	11
4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning	11
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	11
4.2 Behandlingsordning	11
LAGFÖRSLAG	13
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det	
i Genève den 8 december 2005 antagna tilläggsprotokollet till	
Genèvekonventionerna från 1949 rörande antagande av ytterligare ett	
kännetecken	13
BILAGA	
Tredjeprotokollsemmet	22

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Syftet med de fyra Genèvekonventionerna från 1949 (FördrS 7-8/1955) är att förbättra behandlingen av sårade och sjuka vid stridskrafterna i fält (I konventionen), förbättra behandlingen av sårade, sjuka och skeppsbrutna vid stridskrafterna till sjöss (II konventionen), förbättra behandlingen av krigsfångar (III konventionen) och att skydda civilpersoner under krigstid (IV konventionen). För att utvidga det skydd konventionerna ger antogs år 1977 två kompletterande instrument, tilläggsprotokollen rörande skydd för offer i internationella väpnade konflikter (I protokollet) och rörande skydd för offer i icke-internationella väpnade konflikter (II protokollet). Tillsammans bildar dessa konventioner och protokoll stommen i den internationella humanitära rätten. Finland har ratificerat alla sex instrument.

I Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll I och II skyddas kännetecknen det röda korset och den röda halvmånen. Kännetecknens viktigaste uppgift är att under väpnad konflikt utmärka mål som inte kan attackeras utan att det kränker humanitär rätt. Rätten att använda dessa kännetecken har reserverats för de fördragsslutande parterna försvarsmakter, som kan använda det kännetecken de har valt för att utmärka sina sjukvårdstrupper, sina sjuktransportfordon, sina sjukhus och sin självvårdspersonal. Därutöver kan en stat ge Röda korsets och Röda halvmånens nationella organisation eller andra civila sjukvårdsenheter rätt att använda kännetecknet för att skydda motsvarande mål. Attacker mot mål av detta slag anses vara krigsförbrytelser, oavsett om målen är utmärkta med ett kännetecken eller inte. Kännetecknen spelar dock i omständigheter av väpnad konflikt en viktig roll genom att de för parterna i konflikten klart och tydligt uttrycker att det rör sig om ett skyddat objekt.

De fördragsslutande parternas försvarsmakter får också under fredstid använda kännetecknet som beteckning för sådan verksamhet som beskrivs ovan. Tillstånd att använda be-

teckningen under fredstid kan också beviljas sådana förstahjälpestationer och ambulanser som erbjuder avgiftsfri vård. Rödakors- och rödahalvmånerörelsens internationella organisationer har alltid rätt att använda emblemet.

De nationella rödakors- och rödahalvmåneföreningarna kan använda kännetecknet också för att indikera att de hör till rödakorsrörelsen. Denna indikativa användning ska emellertid tydligt skilja sig åt från den ovan beskrivna användningen i skyddande syfte bland annat genom att kännetecknet ska vara mindre till storleken.

Trots att de existerande kännetecknen erkänns i stor omfattning anses de vara förknippade med en religiös eller politisk innebörd, vilket har gjort det problematiskt att använda dem i vissa konfliktområden. Efter utdragna förhandlingar kunde man år 2005 äntligen enas om att utöver det röda korset och den röda halvmånen anta ytterligare ett kännetecken som uppfattas vara neutralt.

Enligt tilläggsprotokoll III kan de fördragsslutande parterna, om de så vill, välja den röda kristallen som permanent beteckning för sina sjukvårdstrupper, i stället för det röda korset eller den röda halvmånen. Å andra sidan är det möjligt att tillfälligt använda den röda kristallen i stället för en äldre beteckning på områden eller i situationer där det äldre kännetecknet av religiösa eller politiska skäl är problematiskt.

Tilläggsprotokollet ger också rödakors- och rödahalvmånerörelsens olika organisationer rätten att använda det nya kännetecknet. De nationella föreningarna måste välja den röda kristallen som sin permanenta beteckning om staten där de har sin hemort har gjort det. Övriga nationella föreningar kan av samma skäl som försvarsmakten under exceptionella omständigheter använda det nya kännetecknet som en tillfällig beteckning.

När Finland ratificerar tilläggsprotokollet blir Finland skyldig att nationellt skydda den röda kristallen som kännetecken. Den ska ges samma skydd som de tidigare kännetecknen, bland annat genom att på samma sätt begränsa användningen och straffbelägga missbruk

av den. Försvarsmakten ska ges rätt att använda den röda kristallen som kännetecken för att utmärka sina sjukvårdstrupper i situationer, där det är problematiskt att använda det röda korset. En sådan situation kan till exempel uppstå när finska trupper deltar i fredsbevarande uppgifter på olika konfliktområden.

Bestämmelser om skydd av den röda halvmånen som kännetecken finns redan i konventionerna från 1949 och deras tilläggsprotokoll från 1977, men hittills har den inte skyddats i Finlands nationella lagstiftning. För att genomföra Finlands internationella förpliktelser fullt ut, är det skäl att skydda också detta kännetecken, även om den röda halvmånen inte används som beteckning inom försvarsmakten eller Finlands Röda kors. För att nationellt skydda den röda kristallen och den röda halvmånen som kännetecken har regeringen i anslutning till föreliggande proposition för gemensam behandling till riksdagen lämnat en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (RP 88/2008).

I tilläggsprotokollet föreskrivs det också om att protokollet och dess bestämmelser ska göras allmänt kända inom den fördragsslutande statens territorium och att utbildning om protokollet ska inkluderas i den militära utbildningen. Övriga bestämmelser i tilläggsprotokollet är i huvudsak tekniska.

2 Nuläget

Genèvekonventionerna från 1949 sattes i Finland i kraft genom förordning år 1955 och 1977 års tilläggsprotokoll likaså genom förordning år 1981. Det nationella skyddet av kännetecknet det röda korset, som krävs i konventionerna och deras tilläggsprotokoll, grundar sig på lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (947/1979; "emblemlagen"). Enligt lagen får det röda korsets kännetecken endast användas under i lagen föreskrivna omständigheter. Tillstånd att använda kännetecknet i enlighet med Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll har beviljats finska för-

svarsmakten (3 § 1 mom.), Röda korsets internationella organisationer och främmande staters nationella föreningar (3 § 2 mom.) samt Finlands Röda kors (3 § 3 mom.). Dessutom berättigar 4 § den numera indragna medicinalstyrelsen att med Finlands Röda kors samtycke bevilja tillstånd att använda kännetecknet under fredstid för att utmärka sjuktransporter eller sjukhus och förstahjälpsstationer som erbjuder avgiftsfri vård. Medicinalstyrelsens uppgifter har till denna del överförts på social- och hälsovårdsministeriet. I regeringens proposition om ändring av emblemlagen föreslås det att tillsynsuppgifterna ska tas över av Rättsskyddscentralen för hälsovården.

I § 6 i emblemlagen föreskrivs att det för olovlig användning av det röda korset eller benämningen "röda korset" ska dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader. Därutöver föreskrivs det i 11 kap. 5 § i strafflagen om straffbarheten för missbruk av ett kännetecken, när gärningen uppfyller kännetecknen för en krigsförbrytelse. Strafflagen har genom lagen om ändring av strafflagen (212/2008) som trädde i kraft i maj 2008 kompletterats så att rättsvidrig användning av såväl det röda korset, den röda halvmånen som också den röda kristallen kan vara straffbar som krigsförbrytelse.

Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll ålägger Finland att skydda kännetecknen i den nationella lagstiftningen. Dessutom ålägger konventionerna Finland och finska försvarsmakten att i omständigheter av en väpnad konflikt följa vissa regler. Således är finska försvarsmakten även under operationer utomlands skyldig att respektera de kännetecken som fastställs i Genèvekonventionssystemet och de mål som därigenom skyddas. Analogt har Finland rätt att kräva samma respekt av de övriga fördragsslutande parterna. Attacker mot mål som utför sjukvårdsuppdrag tolkas som krigsförbrytelser, oavsett om målen har utmärkts med kännetecken, men kännetecknen spelar en central roll för att skilja åt mål av detta slag. Genom att godkänna tilläggsprotokoll III åtar sig Finland att respektera kännetecknet den röda kristallen på samma sätt som Finland redan har förbundit sig att respektera det röda korset och den röda halvmånen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med tilläggsprotokoll III till Genèvekonventionerna är att lösa det problem som har uppstått genom att de etablerade kännetecknen det röda korset och den röda halvmånen inte i alla konfliktsituationer har kunnat erbjuda tillräcklig säkerhet för de människor, byggnader och andra mål som konventionerna ska skydda. Av tradition har Finland åtagit sig att utveckla och sprida internationell humanitär rätt och att främja respekten för denna rätt. Finland agerade aktivt för att få tilläggsprotokoll III godkänt och har undertecknat det. Genom att ratificera tilläggsprotokollet kan Finland för egen del förstärka det nya kännetecknets status och främja dess universalitet. Godkännandet av tilläggsprotokollet och ändringen av emblemlagen i samband med ikraftsättandet av protokollet gör det möjligt också för den finska försvarsmakten att använda det nya kännetecknet den röda kristallen, som uppfattas vara religiöst och politiskt neutralt, för att utmärka sina sjukvårdstrupper till exempel i fredsbevarande uppdrag, när användningen av det röda korset som kännetecken på grund av de lokala omständigheterna är farligt eller på annat sätt kan försvåra de skyddade verksamheterna på området.

Propositionen innehåller också ett förslag till lag för att sätta i kraft de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen. För att vissa förpliktelser i tilläggsprotokollet ska kunna verkställas fullt ut, har regeringen till riksdagen utöver den föreliggande propositionen även överlämnat ett förslag till lag om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (RP 88/2008). Propositionerna är alltså fast förbundna med varandra.

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen medför inga nya konsekvenser för statsfinanserna eller andra mera än obetydliga ekonomiska konsekvenser. Den inverkar inte på myndigheternas förfaranden och inte heller på deras inbördes befogenheter eller på uppgiftsfördelningen mellan stat och kommun. Propositionen har inga sociala

konsekvenser eller konsekvenser för miljön. Den bedöms inte heller ha konsrelaterade konsekvenser.

5 Ärendets beredning

I början av 1990-talet var det internationellt redan ett länge erkänt faktum att det röda korset och den röda halvmånen också ges en religiös eller politisk innebörd, men man lyckades inte finna på någon lösning. I slutet av decenniet kom idén om att ta fram ett ytterligare kännetecken, fritt från nationella, kulturella och religiösa referenser, upp i diskussionen. Rödakors- och rödahalvmånerörelsens 28 internationella kongress framförde år 2003 en önskan om en slutlig och permanent lösning, och år 2005 inledde Schweiz, depositariestaten för Genèvekonventionerna, internationella konsultationer med detta syfte.

Skilnader i de politisk uppfattning, främst frågan om Mellanöstern, gjorde det svårare att göra framsteg i konsultationerna, när meningsskiljaktigheterna komprimerades i tvisten om den israeliska Magen David Adomorganisationens och Palestinska röda halvmånens medlemskap i rödakors- och rödahalvmåneföreningarnas federation. Flera stater, bland dem Finland, betonade frågans humanitära karaktär och ansåg att de politiska meningsskiljaktigheterna skulle hållas isär från den. Efter att Magen David Adom och Palestinska röda halvmånen till slut lyckades nå samförstånd var vägen öppen för att kalla samman en diplomatkonferens till Genève om känneteckenfrågan den 5–7 december 2005.

Förhandlingarna politiserades också på diplomatkonferensen, där det ledde till att godkännandet av det tredje tilläggsprotokollet gick till omröstning. Det fick dock den två tredjedels majoritet som krävdes för godkännande i och med att 98 stater röstade för, 27 mot och 10 avhöll sig från att rösta. Finland röstade tillsammans med de övriga EU-länderna för tilläggsprotokollet, medan bland annat en del av länderna som hör till Organisation of the Islamic Conference (OIC) med Syrien i spetsen röstade mot. I juni 2006 godkände rödakors- och rödahalvmånerörelsens 29 internationella konferens de stadge-

ändringar som tilläggsprotokoll III krävde. Protokollet trädde internationellt i kraft den 14 januari 2007.

Regeringens proposition har beretts vid utrikesministeriet. Den sändes på remiss till in-

rikesministeriet, justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, försvarsministeriet och Finlands röda kors. Vid den fortsatta beredningen har synpunkterna i utlåtandena beaktats.

DETALJMOTIVERINGAR

1 Protokollets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Inledning. I protokollets inledande avsnitt hänvisas det till Genèvekonventionerna från 1949 och deras tilläggsprotokoll från 1977, i synnerhet till artiklarna 26, 38, 42 och 44 i den första konventionen, till artiklarna 18 och 38 i det första tilläggsprotokollet samt till artikel 12 i det andra tilläggsprotokollet. Samtidigt betonas det att skyldigheten att respektera integriteten hos personer och egendom skyddade under dessa konventioner som sådan är härledd från folkrätten och inte är beroende av användningen av något som helst kännetecken.

Artikel 1. I punkt 1 bekräftas att tilläggsprotokollet är ett internationellt bindande fördrag och att de fördragsslutande parterna är skyldiga att tillförsäkra respekten för protokollet under alla omständigheter. I punkt 2 konstateras det att tilläggsprotokollet är ett kompletterande instrument till bestämmelserna i de tidigare Genèvekonventionerna och tilläggsprotokollen och att det ska vara tillämpligt i samma situationer som de tidigare instrumenten. I dem krävs det att kännetecknen det röda korset och den röda halvmånen ska respekteras under alla omständigheter av väpnad konflikt, oavsett om fallet är av internationell karaktär eller inte. Härutöver är kännetecknen också i fredstid reserverade för de syften som ställs fast i konventionerna och tilläggsprotokollen. Syftet med punkt 2 är att bekräfta att den röda kristallen respekteras på samma sätt.

Artikel 2. I punkt 1 erkänns det nya kännetecknet, vars status och syfte definieras som identiskt med status och syfte för det röda korset och den röda halvmånen. I punkt 2 beskrivs kännetecknet så att den "utgörs av en röd ram i form av en kvadrat ställd på sin spets mot vit bakgrund". Kännetecknet har avbildats grafiskt i bilagan till protokollet.

Enligt punkt 3 är villkoren för användning av och respekt för det nya kännetecknet identiska med dem som gäller för de tidigare kännetecknen som fastställts i Genèvekonven-

tionerna och tilläggsprotokollen. Med denna bestämmelse hänvisas i synnerhet till de artiklar som nämns redan i inledningen. Där föreskrivs bland annat att användningen av dessa kännetecken under omständigheter av väpnad konflikt är förbehållen de fördragsslutande parternas försvarsmakter, som ska använda dem för att skydda mål med sjuk- och själavårdsuppdrag. Under omständigheter av väpnad konflikt kan även nationella rödakors- eller röda halvmåneföreningar ges tillstånd att använda det skyddande kännetecknet, liksom även andra civila mål som erbjuder sjukvård. Så som beskrivs ovan är anfall mot mål av detta slag förbjudna och kan straffas som krigsförbrytelser.

Under fredstid får kännetecknet utöver försvarsmaktens sjuk- och själavårdspersonal även användas av nationella rödakors- och röda halvmåneföreningar, och med tillstånd även av inrättningar som erbjuder avgiftsfri vård eller sjuktransport.

Respekten för kännetecknen är också förknippat med förbudet mot vilseledande och olovlig användning, om vilket det finns en särskild skrivelse i artikel 6 i protokollet.

Det nya kännetecknet är enligt punkterna 1 och 3 likvärdigt med de tidigare kännetecknen och de fördragsslutande parterna kan alltså, om de så vill, välja den röda kristallen till permanent kännetecken för sin militära sjukvårds- och själavårdspersonal. I punkt 4 ges även de fördragsslutande parternas väpnade styrkor rätt att tillfälligt använda det nya kännetecknet, när användningen av det i stället för den primära beteckningen förstärker skyddet. I fördragsbestämmelsen konstateras det explicit att syftet inte är att minska försvarsmaktens rätt att använda sitt primära emblem.

Genom att ratificera protokollet åtar sig Finland att utsträcka skyddet för rödakors-emblemet till att även omfatta den röda kristallen. Samtidigt får finska försvarsmakten rätten att använda den internationellt skyddade beteckningen den röda kristallen som emblem för sin egen sjukvårds- och själavårdspersonal till exempel vid uppdrag på krisområden utomlands, där det av någon an-

ledning är problematiskt att använda det röda korset. Det föreslås att den nationella lagstiftningen ändras utgående från de nya skyldigheterna och rättigheterna genom ändringar i emblemlagen på det sätt som förs fram i regeringens proposition om ändring av lagen.

Artikel 3. Den internationellrättsliga regleringen av det röda korset och dess systembeteckningar kan delas upp i två grupper efter användningsändamål. Man särskiljer då mellan "utmärkande användning" (*indicative use*) och "skyddande användning" (*protective use*). Med skyddande användning hänvisas till användning av kännetecknet under väpnad konflikt för att märka ut sådana mål som det är förbjudet att anfalla enligt Genèvekonventionerna och internationell rätt, alltså exempelvis sjukhus och sjuktransporter. Artikel 3 i protokollet hänför sig till utmärkande användning av det nya kännetecknet, med vilket avses nationella rödakors- och röda halvmåneföreningars rätt att använda kännetecknet för att uttrycka sin tillhörighet till den internationella rödakorsrörelsen.

Enligt Genèvekonventionerna ska de nationella föreningarna som permanent emblem använda samma kännetecken som försvarsmakten i deras hemortsstat använder. Enligt artikel 3.1 kan de nationella föreningar som tar den röda kristallen till permanent emblem vid behov i den infoga något av de tidigare enligt Genèvekonventionssystemet godkända kännetecknen eller en kombination av dessa. I den grafiska bilagan till tilläggsprotokollet ges det bindande instruktioner om hur infogandet ska ske. Enligt 3.1 och 3.2 är det tillåtet att i kristallen infoga också "ett annat emblem" i det fall, då den fördragsslutande staten faktiskt har använt ett sådant emblem och underrättat övriga fördragsslutande stater och Internationella rödakorskommittén om det före antagandet av tilläggsprotokoll III. Dessa kriterier uppfyller endast "Davids röda sköld" som används av den israeliska organisationen Magen David Adom.

Enligt stycke 3 får även nationella föreningar använda den röda kristallen som emblem under exceptionella omständigheter, när användningen av den röda kristallen i stället för det primära emblemet underlättar deras arbete. I regeringens proposition om ändring av emblemlagen föreslås det att Fin-

lands röda kors ska ha rätt att använda den röda kristallen som emblem på det sätt som föreskrivs i Genèvekonventionerna och deras tre tilläggsprotokoll. Vid tillfällig användning får andra kännetecken inte infogas i den röda kristallen.

Enligt stycke 4 inverkar bestämmelserna i artikel 3 om användning av den röda kristallen i utmärkande syfte inte i övrigt på den rättsliga ställningen för den eller för andra kännetecken enligt Genèvekonventionssystemet.

Artikel 4. I artikeln ges Internationella rödakorskommittén, Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen samt av dem bemyndigad personal rätt att under exceptionella omständigheter använda den röda kristallen som kännetecken när användningen av den i stället för andra beteckningar underlättar deras arbete. I propositionen om ändring av emblemlagen föreslås att lagen ändras så att den tillåter sådan användning i Finland.

Artikel 5. Enligt artikeln får självårds- och sjukvårdspersonal som deltar i Förenta Nationernas operationer använda det röda korset, den röda halvmånen eller den röda kristallen som beteckning. Syftet med bestämmelsen är att tillåta de mångnationella trupperna i FN:s krishanteringsoperationer att använda ett och samma kännetecken, medan hittills varje stats sjukvårdstrupper endast har fått använda den egna statens permanenta kännetecken. En enhetlig användning förutsätter samtycke av alla stater som deltar i operationen. Bestämmelserna i artikeln gäller endast militära FN-operationer, alltså inte operationer av civil karaktär.

Artikel 6. I 6.1 åläggs de fördragsslutande parterna att förebygga och förhindra missbruk av den röda kristallen som beteckning. Enligt punkten ska samma bestämmelser som i Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll skyddar det röda korset och den röda halvmånen också tillämpas på missbruk av den röda kristallen. Rätt användning av kännetecknen regleras också i de regler som antogs år 1991 på rödakors- och rödahalvmånerörelsens 20 internationella konferens (*Regulations on the use of the Emblem of the Red Cross or the Red Crescent by the National Societies*).

Under omständigheter av väpnad konflikt innebär förbudet mot missbruk av kännetecknen framför allt att de inte får användas i bedrägligt syfte för att dra militär nytta av det. Med emblemen får alltså endast byggnader och fordon, som faktiskt sköter sjukvårdsuppdrag, skyddas och de får endast bäras av personal som är bemyndigad till det. Genom att godkänna protokollet åtar sig Finland att tillerkänna den röda kristallen samma status som de tidigare kännetecknen också till denna del.

Under fredstid får kännetecknen endast användas av väpnade styrkors sjukvårdstrupper och av organisationer som hör till rödakorsrörelsen, samt med tillstånd inrättningar som erbjuder avgiftsfri sjukvård. Kännetecknen eller emblem som kan förväxlas med dem får alltså inte användas utan tillstånd till exempel i affärsverksamhet. Det är inte endast missbruk av själva emblemen som är förbjudet, utan även benämningar som hänvisar till dem.

I Finland ingår det ett förbud mot missbruk av det röda korsets kännetecken i emblemlagen. Enligt regeringens proposition om förnyande av emblemlagen ska den i samband med att tilläggsprotokoll III godkänns ändras så att förbudet mot missbruk utsträcks till att även omfatta den röda kristallen. Samtidigt ska förbudet i konsekvensens namn och för att Finlands internationellrättsliga förpliktelser ska genomföras fullt ut också utsträckas till att omfatta den röda halvmånen.

Enligt punkt 2 kan de fördragsslutande parterna utan hinder av vad som sägs i punkt 1 tillåta dem att använda kännetecknet, eller ett tecken som påminner om det, som hade rätt till det innan tilläggsprotokollet antogs. Tillstånd kan emellertid inte beviljas om beteckningen använt på detta sätt kan förväxlas med ett kännetecken som under väpnad konflikt används i skyddande syfte.

Artikel 7. Artikelns förpliktar de fördragsslutande parterna att nationellt sprida information om tilläggsprotokollet både i fredstid och under väpnad konflikt. Utöver denna allmänna informations- och utbildningsskyldighet föreskrivs det särskilt om att studier i protokollet ska inkluderas i militärutbildningens program. Samtidigt ska civilbefolkningen "uppmuntras" att studera protokollet.

Skyldigheten att informera om Genèvekonventionerna ingår redan tidigare i Genèvekonventionssystemet. Konventionerna ingår i finska försvarsmaktens grundutbildning såväl på bevärnings- som på chefsnivå. Därutöver ordnar Finlands Röda kors, med bistånd av utrikesministeriet, kompletterande utbildning för försvarsmakten.

Under ledning av utrikesministeriet har det i Finland tillsatts en arbetsgrupp för humanitär rätt för att följa upp hur skyldigheten att informera om konventionerna fullföljs. Företrädare i arbetsgruppen är utöver flera ministerier och Finlands Röda kors även två frivilligorganisationer.

Artikel 8. I artikeln föreskrivs det att protokollet ska stå öppet för undertecknande av alla parter till Genèvekonventionerna från dagen för dess antagande och under en period av tolv månader. Tilläggsprotokollet antogs den 8 december 2005 och det har undertecknats av 58 stater.

Artikel 9. Enligt artikeln ska protokollet ratificeras "snarast möjligt". Depositarie för ratifikationsinstrumenten är det schweiziska förbundsrådet, som också är depositarie för Genèvekonventionerna och för 1977 års tilläggsprotokoll.

Artikel 10. Enligt artikeln kan varje part till Genèvekonventionerna som inte har undertecknat protokollet inom den tid som anges i artikel 8 ansluta sig till det senare.

Artikel 11. I artikeln föreskrivs det om protokollets ikraftträdande. Internationellt trädde protokollet i kraft den 14 januari 2007, sex månader efter deponeringen av två ratifikationsinstrument. För Finlands del träder tilläggsprotokollet i kraft sex månader efter dagen för deponering av Finlands godkännandeinstrument.

Artikel 12. I artikeln föreskrivs det om tilläggsprotokollets verkningar på tillämpningen av Genèvekonventionerna. Artikelns bestämmelser har utformats särskilt med tanke på omständigheter av väpnad konflikt.

Enligt punkt 1 ska konventionerna i förbindelserna mellan de stater som har tillträtt protokoll III vara tillämpliga i den form de erhållit genom komplettering med protokollet.

I punkt 2 föreskrivs det att, då en av parterna i en konflikt inte är bunden av protokollet, parterna som är bundna till protokollet likväl

är skyldiga att tillämpa dess bestämmelser i sina ömsesidiga förbindelser. De är dessutom skyldiga att följa bestämmelserna i protokollet i förhållande till varje part som inte är rättsligt bunden av det, men som trots detta godkänner och tillämpar dess bestämmelser. Bestämmelsen har betydelse i synnerhet i situationer, där det finns parter i en väpnad konflikt som inte kan anses verka i någon stats namn. En sådan icke-statlig aktör är inte part till tilläggsprotokollet, men om aktören trots detta respekterar bestämmelserna i protokollet är de stater som deltar i konflikten skyldiga att respektera samma bestämmelser i förhållande till denna icke-statliga aktör. Motsvarande bestämmelse ingår i tilläggsprotokoll I från 1977 och således utsträcks i punkt 2 också till denna del det skydd det röda korset och den röda halvmånen åtnjuter till att omfatta även den röda kristallen.

Artikel 13. I artikeln föreskrivs det om ändringar av protokollet. Varje fördragsslutande part kan föreslå ändringar och de ska skickas depositarien Schweiz till kännedom. Depositarien ska samråda med de övriga fördragsslutande parterna, Internationella rödakorskommittén och Internationella rödakors- och röda halvmånefederationen. Utgående från dessa förhandlingar beslutar depositarien om det är skäl att sammankalla en konferens för att ta ställning till ändringsförslaget. Om detta är fallet, ska samtliga parter till Genèvekonventionerna inbjudas till konferensen, vare sig dessa har undertecknat tilläggsprotokoll III eller inte.

Artikel 14. Enligt artikeln kan en fördragsslutande part säga upp protokollet genom att skriftligen meddela om uppsägningen till depositarien, som ska meddela det vidare till de övriga fördragsslutande parterna. Uppsägningen träder i kraft ett år efter mottagandet av uppsägningsinstrumentet. Är emellertid den uppsägande parten, vid den tidpunkt då uppsägningen ska träda i kraft, inblandad i en väpnad konflikt eller en ockupation, är den fördragsslutande parten bunden av protokollet till utgången av den väpnade konflikten eller ockupationen. Syftet med detta tilläggsvillkor är att förhindra en fördragsslutande stat, som anser sig kunna dra nytta av att bli befriad från fördraget, från att säga upp sig från sina förpliktelser enligt protokollet så

länge konflikten varar eller ett omedelbart hot om en konflikt föreligger. Punkt 4 kompletterar åtgärderna som ska hindra en part från att kringgå sina förpliktelser genom att bekräfta att uppsägningen av protokollet inte inverkar på de skyldigheter den uppsägande parten redan har ådragit sig i enlighet med protokollet, vad gäller handlingar begångna innan uppsägningen har trätt i kraft.

Artikel 15. I artikeln åläggs tilläggsprotokollets depositarie skyldigheten att underrätta samtliga parter till Genèvekonventionerna om 1) alla undertecknanden, ratificeringar och anslutningar, 2) protokollets internationella ikraftträdande, 3) övriga fördragsslutande parters ändringsförslag och 4) uppsägningar.

Artikel 16. I artikeln föreskrivs det att tilläggsprotokollet efter ikraftträdandet ska överlämnas till Förenta Nationernas sekretariat för registrering och publicering, och att sekretariatet även ska underrättas om ratifikationer, anslutningar och uppsägningar som gäller protokollet.

Artikel 17. Enligt artikeln ska originalet till protokollet tillställas depositarien som ska överlämna bestyrkta kopior av detsamma till samtliga parter till Genèvekonventionerna. Det föreskrivs att protokollets arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter är lika giltiga.

Bilagan. I tilläggsprotokollet ingår det en grafisk bilaga, i vars artikel 1 det finns en bild av kännetecknet den röda kristallen (en röd ram i form av en kvadrat ställd på sin spets mot vit bakgrund). I artikel 2 i bilagan illustreras hur ett annat kännetecken kan infogas i den röda kristallen i enlighet med artikel 3 i protokollet.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga bestämmelsen som genom lag sätter i kraft de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen.

2 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga bestämmelsen om att lagen ska träda i kraft genom förordning av republikens president.

3 Ikraftträdande

Tilläggsprotokoll III till Genèvekonventionerna träder i enlighet med artikel 11 i kraft sex månader efter deponeringen av två ratifikationsinstrument. Detta villkor har uppfyllts och tilläggsprotokollet trädde internationellt i kraft den 14 januari 2007. För Finlands del träder tilläggsprotokollet i kraft sex månader efter den dag, då godkännandeinstrumentet deponeras hos depositarien. Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i tilläggsprotokollet som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft samma dag. Vid samma tidpunkt avses även lagen om ändring av lagen om vissa internationellt skyddade beteckningar, som föreslås i regeringens proposition om förnyande av emblem-lagen, träda i kraft.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen ska riksdagen godkänna bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Riksdagens grundlagsutskott anser att denna grundlagsfästa godkännandebefogenhet avser alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse i ett fördrag ska anses höra till området för lagstiftningen 1) om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om den sak bestämmelsen gäller är sådan att om den enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller, eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Detta gäller oavsett om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I artiklarna 2 - 6 i protokollet föreskrivs det om antagande av ytterligare ett internationellt skyddat kännetecken, den röda kristallen. Kännetecknet har enligt protokollet samma status och syfte som det röda korset och den röda halvmånen. Det finns bestämmelser i lag om det röda korset och den röda kristallen. Om skyddet för det röda korset föreskrivs i lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (947/1979). Om rättsvidrig användning av det röda korset och den röda kristallen finns det bestämmelser i lagen om ändring av strafflagen (212/2008). Dessa artiklar hör således till området för lagstiftningen.

I artikel 6.1 i protokollet föreskrivs det om förebyggande och förhindrande av missbruk av kännetecknet den röda kristallen. Punkten kan anses höra till området för lagstiftningen också för att dess bestämmelser inverkar på grunderna för individens rättigheter och skyldigheter.

I artikel 1.2 finns det bestämmelser om tillämpningsområdet för protokollet. Bestämmelser som indirekt påverkar innehållet i och tillämpningen av de materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen hör också till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd). Bestämmelserna i artikel 2 hör alltså till området för lagstiftningen.

4.2 Behandlingsordning

Tilläggsprotokollet innehåller inga bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan tilläggsprotokollet följaktligen godkännas med enkel majoritet och förslaget om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan och i enlighet med grundlagens 94 § föreslås

att Riksdagen godkänner det i Genève den 8 december 2005 antagna tilläggsprotokollet till Genèvekonventionerna från 1949 rörande antagande av ytterligare ett kännetecken.

Eftersom tilläggsprotokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Genève den 8 december 2005 antagna tilläggsprotokollet till Genèvekonventionerna från 1949 rörande antagande av ytterligare ett kännetecken

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Genève den 8 december 2005 antagna tilläggsprotokollet till Genèvekonventionerna från 1949 rörande antagande av ytterligare ett kännetecken gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 17 oktober 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesministerns ställföreträdare
Statsminister *Matti Vanhanen*

*Översättning***Tilläggsprotokoll till Genèvekonventionerna den 12 augusti 1949 rörande antagande av ytterligare ett kännetecken****(Protokoll III)***Inledning*

De höga fördragsslutande parterna, (PP1) som på nytt bekräftar bestämmelserna i Genèvekonventionerna den 12 augusti 1949 (i synnerhet artiklarna 26, 38, 42 och 44 i den första Genèvekonventionen) och, i tillämpliga delar, deras tilläggsprotokoll den 8 juni 1977 (i synnerhet artiklarna 18 och 38 i tilläggsprotokoll I och artikel 12 i tilläggsprotokoll II), angående användning av kännetecken,

(PP2) som önskar komplettera de ovan nämnda bestämmelserna i syfte att förstärka deras skyddsvärde och universella karaktär,

(PP3) som konstaterar att detta protokoll inte inkräktar på de höga fördragsslutande parternas erkända rätt till fortsatt användning av de emblem de använder i enlighet med sina skyldigheter under Genèvekonventionerna och i tillämpliga delar deras tilläggsprotokoll,

(PP4) som erinrar om att skyldigheten att respektera personer och egendom skyddade under Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll är härledd från det skydd de åtnjuter enligt folkrätten och är inte beroende av användningen av kännetecken, kännemärken eller särskilda signaler,

(PP5) som understryker att kännetecknen inte är avsedda att ha någon religiös, etnisk, rasmässig, regional eller politisk innebörd,

(PP6) som betonar vikten av att tillförsäkra full respekt för skyldigheter relaterade till de kännetecken som erkänns av Genèvekonventionerna och i tillämpliga delar deras tilläggsprotokoll,

Protocol additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Adoption of an Additional Distinctive Emblem**(Protocol III)***Preamble*

The High Contracting Parties, (PP1) Reaffirming the provisions of the Geneva Conventions of 12 August 1949 (in particular Articles 26, 38, 42 and 44 of the First Geneva Convention) and, where applicable, their Additional Protocols of 8 June 1977 (in particular Articles 18 and 38 of Additional Protocol I and Article 12 of Additional Protocol II), concerning the use of distinctive emblems,

(PP2) Desiring to supplement the aforementioned provisions so as to enhance their protective value and universal character,

(PP3) Noting that this Protocol is without prejudice to the recognized right of High Contracting Parties to continue to use the emblems they are using in conformity with their obligations under the Geneva Conventions and, where applicable, the Protocols additional thereto,

(PP4) Recalling that the obligation to respect persons and objects protected by the Geneva Conventions and the Protocols additional thereto derives from their protected status under international law and is not dependent on use of the distinctive emblems, signs or signals,

(PP5) Stressing that the distinctive emblems are not intended to have any religious, ethnic, racial, regional or political significance,

(PP6) Emphasizing the importance of ensuring full respect for the obligations relating to the distinctive emblems recognized in the Geneva Conventions, and, where applicable, the Protocols additional thereto,

(PP7) som erinrar om att artikel 44 i den första Genèvekonventionen gör åtskillnad mellan användning av kännetecken i skyddande syfte och i utmärkande syfte,

(PP8) som vidare erinrar om att nationella föreningar som bedriver verksamhet inom en annan stats territorium ska se till att de emblemen de avser använda i den verksamheten får användas i det land där verksamheten bedrivs och i transitländer,

(PP9) som erkänner de svårigheter som vissa stater och vissa nationella föreningar kan möta i användningen av de existerande kännetecknen,

(PP10) som konstaterar beslutsamheten hos Internationella rödakorskommittén, Internationella rödakors- och röda halvmånefederationen samt Internationella rödakors- och rödahalvmånerörelsen att behålla sina nuvarande namn och kännetecken,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Respekt och tillämpningsområde för detta protokoll

1. De höga fördragsslutande parterna förbinder sig att respektera och att tillförsäkra respekten för detta protokoll under alla omständigheter.

2. Detta protokoll bekräftar och kompletterar bestämmelserna i de fyra Genèvekonventionerna den 12 augusti 1949 ("Genèvekonventionerna") och, i tillämpliga delar, deras två tilläggsprotokoll den 8 juni 1977 ("1977 års tilläggsprotokoll") om kännetecken, nämligen det röda korset, den röda halvmånen och det röda lejonet och solen, och ska tillämpas i samma situationer som de som anges i dessa bestämmelser.

Artikel 2

Kännetecken

1. Detta protokoll erkänner ett ytterligare kännetecken utöver, och med samma syften som, kännetecknen i Genèvekonventionerna. Kännetecknen ska åtnjuta samma status.

(PP7) Recalling that Article 44 of the First Geneva Convention makes the distinction between the protective use and the indicative use of the distinctive emblems,

(PP8) Recalling further that National Societies undertaking activities on the territory of another State must ensure that the emblems they intend to use within the framework of such activities may be used in the country where the activity takes place and in the country or countries of transit,

(PP9) Recognizing the difficulties that certain States and National Societies may have with the use of the existing distinctive emblems,

(PP10) Noting the determination of the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and the International Red Cross and Red Crescent Movement to retain their current names and emblems,

Have agreed on the following:

Article 1

Respect for and scope of application of this Protocol

1. The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for this Protocol in all circumstances.

2. This Protocol reaffirms and supplements the provisions of the four Geneva Conventions of 12 August 1949 ("the Geneva Conventions") and, where applicable, of their two Additional Protocols of 8 June 1977 ("the 1977 Additional Protocols") relating to the distinctive emblems, namely the red cross, the red crescent and the red lion and sun, and shall apply in the same situations as those referred to in these provisions.

Article 2

Distinctive emblems

1. This Protocol recognizes an additional distinctive emblem in addition to, and for the same purposes as, the distinctive emblems of the Geneva Conventions. The distinctive emblems shall enjoy equal status.

2. Det nya kännetecknet, som utgörs av en röd ram i form av en kvadrat ställd på sin spets mot vit bakgrund, ska stämma överens med bilden i bilagan till detta protokoll. Kännetecknet benämns i detta protokoll "tredje-protokollsembleet".

3. Villkoren för användning av och respekt för tredjeprotokollsembleet är identiska med dem som gäller för de kännetecken som fastställs av Genèvekonventionerna och i tillämpliga delar 1977 års tilläggsprotokoll.

4. Sjukvården och själavårdspersonalen hos de höga fördragsslutande parterna väpnade styrkor får, utan att det inkräktar på användningen av deras nuvarande emblem, tillfälligt använda något annat av de kännetecken som avses i punkt 1 i denna artikel, om det kan förstärka skyddet.

Artikel 3

Användning i utmärkande syfte av tredje-protokollsembleet

1. Nationella föreningar i de höga fördragsslutande parterna som beslutar att använda tredjeprotokollsembleet får, när de använder det i enlighet med relevant nationell lagstiftning, välja att för utmärkande syften inom det infoga:

a) ett av de kännetecken som erkänns av Genèvekonventionerna eller en kombination av dessa kännetecken, eller

b) ett annat emblem som en hög fördragsslutande part faktiskt har använt och som övriga höga fördragsslutande parter och Internationella rödakorskommittén har underrättats om av depositarien före antagandet av detta protokoll.

Infogandet ska stämma överens med bilden i bilagan till detta protokollet.

2. En nationell förening som väljer att i tredjeprotokollsembleet infoga ett annat emblem i enlighet med punkt 1 i denna artikel får, i enlighet med nationell lagstiftning, använda beteckningen för detta emblem och ha det synligt inom sitt nationella territorium.

3. Nationella föreningar får, i enlighet med nationell lagstiftning och under exceptionella

2. This additional distinctive emblem, composed of a red frame in the shape of a square on edge on a white ground, shall conform to the illustration in the Annex to this Protocol. This distinctive emblem is referred to in this Protocol as the "third Protocol emblem".

3. The conditions for use of and respect for the third Protocol emblem are identical to those for the distinctive emblems established by the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols.

4. The medical services and religious personnel of armed forces of High Contracting Parties may, without prejudice to their current emblems, make temporary use of any distinctive emblem referred to in paragraph 1 of this Article where this may enhance protection.

Article 3

Indicative use of the third Protocol emblem

1. National Societies of those High Contracting Parties which decide to use the third Protocol emblem may, in using the emblem in conformity with relevant national legislation, choose to incorporate within it, for indicative purposes:

a) a distinctive emblem recognized by the Geneva Conventions or a combination of these emblems; or

b) another emblem which has been in effective use by a High Contracting Party and was the subject of a communication to the other High Contracting Parties and the International Committee of the Red Cross through the depositary prior to the adoption of this Protocol.

Incorporation shall conform to the illustration in the Annex to this Protocol.

2. A National Society which chooses to incorporate within the third Protocol emblem another emblem in accordance with paragraph 1 above, may, in conformity with national legislation, use the designation of that emblem and display it within its national territory.

3. National Societies may, in accordance with national legislation and in exceptional

omständigheter och för att underlätta sitt arbete, tillfälligt använda det kännetecken som avses i artikel 2 i detta protokoll.

4. Denna artikel inverkar inte på den juridiska statusen för de kännetecken som erkänns av Genèvekonventionerna och av detta protokoll och inverkar inte heller på ett emblems juridiska status som i utmärkande syfte infogas i tredje protokollsembleet i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

Artikel 4

Internationella rödakorskommittén och Internationella rödakors- och röda halvmånefederationen

Internationella rödakorskommittén och Internationella rödakors- och röda halvmånefederationen och deras vederbörligen bemyndigade personal får, under exceptionella omständigheter och för att underlätta sitt arbete, använda det kännetecken som avses i artikel 2 i detta protokoll.

Artikel 5

Uppdrag under Förenta Nationernas beskydd

Den sjukvårds- och sjuvårdspersonal som deltar i operationer under Förenta Nationernas beskydd får, med de deltagande staternas tillåtelse, använda ett av de kännetecken som nämns i artiklarna 1 och 2.

Artikel 6

Förebyggande och förhindrande av missbruk

1. De bestämmelser i Genèvekonventionerna och, i tillämpliga delar, 1977 års tilläggsprotokoll som reglerar förebyggande och förhindrande av missbruk av kännetecken ska på samma sätt gälla för tredje protokollsembleet. I synnerhet ska de höga fördragsslutande parterna under alla förhållanden vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga och för-

circumstances and to facilitate their work, make temporary use of the distinctive emblem referred to in Article 2 of this Protocol.

4. This Article does not affect the legal status of the distinctive emblems recognized in the Geneva Conventions and in this Protocol, nor does it affect the legal status of any particular emblem when incorporated for indicative purposes in accordance with paragraph 1 of this Article.

Article 4

International Committee of the Red Cross and International

Federation of Red Cross and Red Crescent Societies The International Committee of the Red Cross and the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, and their duly authorized personnel, may use, in exceptional circumstances and to facilitate their work, the distinctive emblem referred to in Article 2 of this Protocol.

Article 5

Missions under United Nations auspices

The medical services and religious personnel participating in operations under the auspices of the United Nations may, with the agreement of participating States, use one of the distinctive emblems mentioned in Articles 1 and 2.

Article 6

Prevention and repression of misuse

1. The provisions of the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols, governing prevention and repression of misuse of the distinctive emblems shall apply equally to the third Protocol emblem. In particular, the High Contracting Parties shall take measures necessary for the prevention and repression, at all times, of

hindra varje missbruk av de kännetecken som nämns i artiklarna 1 och 2 och deras beteckningar, innefattande bedräglig användning och användning av imitationer av tecken eller deras beteckning.

2. Utan hinder av vad som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel får de höga fördragsslutande parterna tillåta tidigare användare av tredjeprotokollsembleet, eller av något tecken som efterliknar det, att fortsätta sådan användning, under förutsättning att användningen inte är sådan att den under en väpnad konflikt ger intryck av att vara skyddad under Genèvekonventionerna och, i tillämpliga delar, 1977 års tilläggsprotokoll och under förutsättning att rätten till sådan användning har förvärvats före antagandet av detta protokoll.

Artikel 7

Informationsspridning

De höga fördragsslutande parterna åtar sig att, i fredstid såväl som under väpnad konflikt, ge detta protokoll en så stor spridning som möjligt i sina respektive länder och i synnerhet att inkludera utbildning om protokollet i sina militära utbildningsprogram och att uppmuntra civilbefolkningen att studera det, så att detta instrument blir känt både för de väpnade styrkorna och för civilbefolkningen.

Artikel 8

Undertecknande

Detta protokoll ska stå öppet för undertecknande av alla parter till Genèvekonventionerna från dagen för dess antagande och under en period av tolv månader.

Artikel 9

Ratifikation

Detta protokoll ska snarast möjligt ratificeras. Ratifikationsinstrument ska deponeras hos det schweiziska förbundsrådet, som är depositarie för Genèvekonventionerna och för 1977 års tilläggsprotokoll.

any misuse of the distinctive emblems mentioned in Articles 1 and 2 and their designations, including the perfidious use and the use of any sign or designation constituting an imitation thereof.

2. Notwithstanding paragraph 1 above, High Contracting Parties may permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that the said use shall not be such as would appear, in time of armed conflict, to confer the protection of the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols, and provided that the rights to such use were acquired before the adoption of this Protocol.

Article 7

Dissemination

The High Contracting Parties undertake, in time of peace as in time of armed conflict, to disseminate this Protocol as widely as possible in their respective countries and, in particular, to include the study thereof in their programmes of military instruction and to encourage the study thereof by the civilian population, so that this instrument may become known to the armed forces and to the civilian population.

Article 8

Signature

This Protocol shall be open for signature by the Parties to the Geneva Conventions on the day of its adoption and will remain open for a period of twelve months.

Article 9

Ratification

This Protocol shall be ratified as soon as possible. The instruments of ratification shall be deposited with the Swiss Federal Council, depositary of the Geneva Conventions and the 1977 Additional Protocols.

Artikel 10

Anslutning

Detta protokoll ska stå öppet för anslutning av varje part till Genèvekonventionerna som inte har undertecknat det. Anslutningsinstrumenten ska deponeras hos depositarien.

Artikel 11

Ikraftträdande

1. Detta protokoll ska träda i kraft sex månader efter dagen för deponering av två ratifikations- eller anslutningsinstrument.

2. För varje part till Genèvekonventionerna som därefter ratificerar eller ansluter sig till detta protokoll, ska det träda i kraft sex månader efter den dag då parten har deponerat sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument.

Artikel 12

Traktatsförbindelser efter detta protokolls ikraftträdande

1. Då parterna till Genèvekonventionerna även har tillträtt detta protokoll, ska konventionerna vara tillämpliga i den form de erhållit genom komplettering med detta protokoll.

2. Då en av parterna i en konflikt inte är bunden av detta protokoll, ska parterna till protokollet likväl förbli bundna av detta i sina ömsesidiga förbindelser. De ska dessutom vara bundna av detta protokoll i förhållande till varje part som inte är bunden av det, om den senare godkänner och tillämpar dess bestämmelser.

Artikel 13

Ändringar

1. Varje hög fördragsslutande part kan föreslå ändringar av detta protokoll. Text till ändringsförslag ska underställas depositarien som, efter samråd med alla fördragsslutande parter, Internationella rödakorskommittén och Internationella rödakors- och röda halvmånefederationen, ska besluta om en konferens ska

Article 10

Accession

This Protocol shall be open for accession by any Party to the Geneva Conventions which has not signed it. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

Article 11

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force six months after two instruments of ratification or accession have been deposited.

2. For each Party to the Geneva Conventions thereafter ratifying or acceding to this Protocol, it shall enter into force six months after the deposit by such Party of its instrument of ratification or accession.

Article 12

Treaty relations upon entry into force of this Protocol

1. When the Parties to the Geneva Conventions are also Parties to this Protocol, the Conventions shall apply as supplemented by this Protocol.

2. When one of the Parties to the conflict is not bound by this Protocol, the Parties to the Protocol shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound by this Protocol in relation to each of the Parties which are not bound by it, if the latter accepts and applies the provisions thereof.

Article 13

Amendment

1. Any High Contracting Party may propose amendments to this Protocol. The text of any proposed amendment shall be communicated to the depositary, which shall decide, after consultation with all the High Contracting Parties, the International Committee of the Red Cross and the International

sammankallas för att ta ställning till ändringsförslaget.

2. Depositarien ska till denna konferens inbjuda samtliga höga fördragsslutande parter, liksom parterna till Genèvekonventionerna, vare sig dessa har undertecknat detta protokoll eller inte.

Artikel 14

Uppsägning

1. Skulle en hög fördragsslutande part säga upp detta protokoll, ska uppsägningen inte erhålla rättsverkan förrän ett år efter mottagandet av uppsägningsinstrumentet. Är emellertid den uppsägande parten vid utgången av det året inblandad i en väpnad konflikt eller en ockupation, ska uppsägningen inte erhålla rättsverkan förrän vid utgången av den väpnade konflikten eller ockupationen.

2. Uppsägningen ska skriftligen meddelas depositarien, som ska underrätta samtliga höga fördragsslutande parter härom.

3. Uppsägningen ska erhålla rättsverkan endast i förhållande till den uppsägande parten.

4. Uppsägning i enlighet med punkt 1 ska inte inverka på de skyldigheter som i enlighet med detta protokoll redan har ådragits av den uppsägande parten på grund av en väpnad konflikt eller en ockupation, vad gäller varje handling begången innan denna uppsägning har erhållit rättsverkan.

Artikel 15

Notifikationer

Depositarien ska underrätta de höga fördragsslutande parterna samt parterna till Genèvekonventionerna, vare sig de har undertecknat detta protokoll eller inte, om

a) undertecknanden av detta protokoll samt deponeringar av ratifikations- och anslutningsinstrument enligt artiklarna 8, 9 och 10,

b) dagen för detta protokolls ikraftträdande enligt artikel 11, inom tio dagar efter ikraftträdandet,

Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, whether a conference should be convened to consider the proposed amendment.

2. The depositary shall invite to that conference all the High Contracting Parties as well as the Parties to the Geneva Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol.

Article 14

Denunciation

1. In case a High Contracting Party should denounce this Protocol, the denunciation shall only take effect one year after receipt of the instrument of denunciation. If, however, on the expiry of that year the denouncing Party is engaged in a situation of armed conflict or occupation, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict or occupation.

2. The denunciation shall be notified in writing to the depositary, which shall transmit it to all the High Contracting Parties.

3. The denunciation shall have effect only in respect of the denouncing Party.

4. Any denunciation under paragraph 1 shall not affect the obligations already incurred, by reason of the armed conflict or occupation, under this Protocol by such denouncing Party in respect of any act committed before this denunciation becomes effective.

Article 15

Notifications

The depositary shall inform the High Contracting Parties as well as the Parties to the Geneva Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol, of:

a) signatures affixed to this Protocol and the deposit of instruments of ratification and accession under Articles 8, 9 and 10;

b) the date of entry into force of this Protocol under Article 11 within ten days of said entry into force;

- c) mottagna meddelanden enligt artikel 13,
och
d) uppsägningar enligt artikel 14.

Artikel 16

Registrering

1. Efter ikraftträdandet ska detta protokoll av depositarien överlämnas till Förenta Nationernas sekretariat för registrering och publicering, i enlighet med artikel 102 i Förenta Nationernas stadga.

2. Depositarien ska även underrätta Förenta Nationernas sekretariat om alla ratifikationer, anslutningar och uppsägningar som har mottagits med avseende på detta protokoll.

Artikel 17

Giltiga texter

Originalen till detta protokoll, varav de arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texterna är lika giltiga, ska deponeras hos depositarien, som ska överlämna bestyrkta kopior av detsamma till samtliga parter till Genèvekonventionerna.

Genève, den 8 december 2005

- c) communications received under Article 13;
d) denunciations under Article 14.

Article 16

Registration

1. After its entry into force, this Protocol shall be transmitted by the depositary to the Secretariat of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

2. The depositary shall also inform the Secretariat of the United Nations of all ratifications, accessions and denunciations received by it with respect to this Protocol.

Article 17

Authentic texts

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the depositary, which shall transmit certified true copies thereof to all the Parties to the Geneva Conventions.

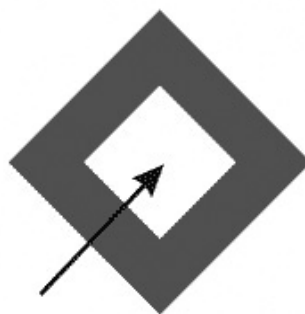
Geneva, 8 December 2005

BILAGA
TREDJEPROTOKOLLSEMBLEMET
(Artiklarna 2.2 och 3.1 i protokollet)

Artikel 1 Kännetecknet

Artikel 2 Användning av tredjeprotokollsembetet i utmärkande syfte

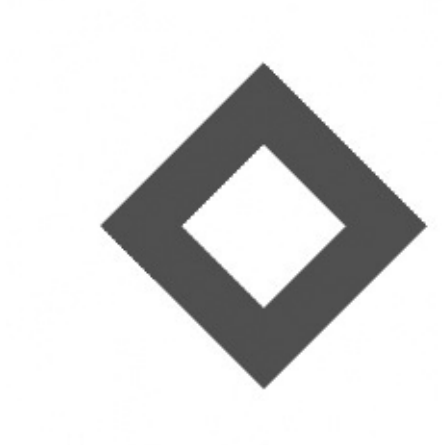
Infogande i enlighet med artikel 3.

ANNEX

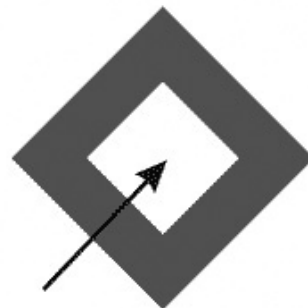
THIRD PROTOCOL EMBLEM

(Article 2, paragraph 2 and Article 3, paragraph 1 of the Protocol)

Article 1 - Distinctive emblem

Article 2 - Indicative use of the third Protocol emblem

Incorporation in accordance with Art. 3